

lertid tilbage; det vil først fremkomme ved 3die Behandling, og jeg er derfor nødt til at opsætte Omtalen deraf, indtil vi kommer dertil. — Med Hensyn til den højtærede Marineministers Afsnit paa Tillægsbevillingsloven har jeg endnu at omtale det Forhold, som behandles i Betænkningen Sp. 1485—88; nemlig hans Forslag om en særdeles betydelig Forøgelse af de aarlige Bevillinger til Lodsvæsenet. Det er nemlig en Sum af ikke mindre end 23,100 Kr., hvormed de aarlige Udgifter til Lodsvæsenet forøges. Sammenhængen dermed er den, at Lodserne ved Helsingør og Dragør Lodserier efterhaanden tjene mindre og mindre, og da Staten nu en Gang er kommen ind paa den efter min Mening særdeles uheldige Vej at garantere en vis Mindesteindtægt, saa blive de ved at banke paa Statskassens Port og forlange, at Staten skal betale dem det, som deres Virksomhed giver dem mindre. Nu have vi vel en Gang taget det Standpunkt at ville stille Lodserne nogenlunde gunstigt, og Udvalget har derfor ikke turdet modsætte sig det paagældende Forslag. Men naar man tager Hensyn til, at Aarsagen til, at Lodserne tjene mindre — foruden muligvis en noget mindre Driftighed hos de paagældende Lodser — ere ganske almindelige Forhold; nemlig dette, at et stadig større Antal Skibe bestemt ikke ville bruge Lodserne, idet Rederierne paalægge de større Dampskibe ikke at bruge Lods, at den stadig bedre Belysning og Afmærkning af Farvandene ogsaa gøre Lodsernes Anvendelse mere og mere overflødig, og at desuden, som det staar oplyst, flere og flere Skibe gaa ad Flinterøden i Stedet for ad Droden, ja, saa synes den naturlige Konsekvens at være den, at Statskassen ikke bliver ved at øse større og større Beløb ud til Lodserne, men at man gør alt muligt for at indskrænke Lodsernes Antal. Der er dog ingen Mening i at holde et stort Antal Lodser til Disposition, naar der slet ingen Brug er for dem, og Anvendelsen af dem stadig bliver mindre Aar for Aar. Udvalget henstiller derfor meget indtrængende til Overvejelse, at Marineministeren søger tilvejebragt en Forandring i disse Forhold, saaledes at Statsens Udgift til denne Sag, som jo i sig selv er betydningsfuld, og hvor vi ogsaa have store internationale Pligter at varetage, dog ikke overstiger rimelige Grænser. — Under Marineministeriet er der endnu et Par Punkter, som kunne fortjene Omtale. Paa Initiativ fra dette Tings Side blev der givet en Bevilling til Forsøg med

Telegrafering uden Traad mellem Blaa-vandshuk og vore Fyrskibe „Hornsrev“ og „Wyl“. Det er ikke gaaet fuldt saa godt med denne Sag, som baade den daværende Marineminister og Finansudvalget havde ventet, men efter adskillige trange Fødselsveer synes det nu at komme i Gang. Udvalget har søgt nærmere Oplysning om Sagen og faaet tilfredsstillende Besked derpaa, men ved at søge disse Oplysninger havde Udvalget et større Formaal for Øje, idet man ønskede at henlede Regeringens Opmærksomhed paa, at det vistnok vil være ønskeligt ogsaa med Hensyn til Tilvejebringelsen af en telegrafisk Forbindelse mellem Danmark og Island at afvente Forsøgene med Telegrafering uden Traad. Ved Samraad med Ministeren for de offentlige Arbejder har Udvalget ogsaa bragt i Erfaring, at Tanken om at nedlægge Telegrafkabler til Island foreløbig er stillet ganske i Bero, og at der fra et af de nydannede Selskaber til Gennemførelse af Telegrafering uden Traad er kommet et Tilbud, ikke om Telegrafering til Island, men om Telegrafering mellem Shetlandsøerne og Færøerne, at man endnu ikke har dristet sig til endogsaa blot at optage Tanken om en Telegrafering til Island, hvor Afstanden jo er saa mange Kilometer længere, men at man stadig har Opmærksomheden henvendt paa Sagen, og at man derfor allerede af den Grund mener at burde udsætte Spørgsmaalet om ad anden Vej at tilvejebringe telegrafisk Forbindelse med Island. — En Skrivelse, som Udvalget har ladet trykke angaaende en mulig Tilsending af den ny Anholt Havn, har foranlediget Udvalget til at paalægge dets Ordfører her i Tinget at sige, at Udvalget, som vistnok Folketinget i dets Helhed, nærer stor Ængstelse over for de Havneanlæg, som Staten i den senere Tid er gaaet med til enten ved direkte Statsanlæg eller ved store Statstilskud, at Erfaringerne navnlig fra Gilleleje ere meget sørgelige, at man ogsaa med Hensyn til Anholt nærer meget store Bekymringer, og at derfor Udvalget meget indtrængende henstiller til Ministeren for de offentlige Arbejder og Marineministeren gennem regelmæssige, halvjaarlige Pejlinger at konstatere, hvorledes Dybden bliver ved at forholde sig, hvorvidt og i hvilket Omfang der sker Materialvandring og Tilsandinger. Vi nære ikke Tvivl om, at dette Ønske vil blive efterkommet, og vi tillægge det en meget stor Betydning ved Afgørelsen af fremtidige Spørgsmaal om Statshavneanlæg.